

"Opowiem o ich życiu w Afryce" - wystawa fotograficzna

Data publikacji: 21.07.2008 0:00

brak zdjęcia

Wystawa trwać będzie od 18.07 do 07.09.2008. Tytuł wystawy "Opowiem o ich życiu w Afryce" wystawa zdjęć autorstwa dyrektora Muzeum Miejskiego w Żorach pana Lucjana Buchalika ze zbiorów muzeum. Dodatkowo towarzyszyć będzie wystawa batiku autorstwa pani Katarzyny Brody -Firlu.

Nawiązaniem do wystawy będą również organizowane warsztaty batiku w dniach 22-23 sierpnia 2008r. Zapisy do 18.08.2008 r. Więcej informacji na stronie www.zamekcieszyn.pl, tel 0338510821 w. 38.

Śląski Zamek sztuki i Przedsiębiorczości pragnie również włączyć się w akcje Polskiej Akcji Humanitarnej-Pomóż budować studnię w Afryce kupując " Kroplę PAH" podczas trwania wystawy.

Tekst wprowadzający do wystawy fotograficznej

„Opowiem o ich życiu...”

Niewiele jest takich miejsc na świecie, które przywołują i przyciągają tak bardzo jak ten zaczarowany obraz świata po drugiej stronie lustra Morza Śródziemnego. Raz stanąwszy na nim stopą trudno jest wycofać się, trudno jest wyjechać i zapomnieć, a jeszcze trudniej nie powrócić. Zaczarowany krajobraz, zaczarowani ludzie, wszystko początkowo niezrozumiałe i dziwne, w miarę upływu czasu układające się w logiczną i konsekwentną całość.

Wystawa „Opowiem o ich życiu...” jest próbą opisu tej konsekwentnej i logicznej całości, która nie wartościuje i nie ocenia, jest tą formą czystego i pełnego zachwyty, który prowadzi do naukowego szkiełka i oka. Opowieść zamyka się w ramach jednego dnia, który dla wielu rozpoczyna się wraz z pierwszym brzaskiem, a kończy wraz z zapadnięciem zmroku, kiedy ciemności przerywają codzienne, żmudne czynności. To, co wypełnia jego ramy zależy od wielu czynników wpływających na jego ostateczny obraz. W zależności od miejsca zamieszkania, od przynależności do grupy społecznej, a wreszcie od płci, obraz ten staje się tak różnorodny i skomplikowany jak różnorodny jest świat afrykańskiej przyrody. Patrząc na ten dzień, na ten jednodniowy mikrokosmos, uderza jego dwoistość, która postrzega świat w kontekście podziału na odwieczne pierwiastki, męski i żeński. I patrząc oczami Europejczyka wydaje się to takie obraźliwe i niegodne, kobieta pracująca, walcząca z brutalną rzeczywistością i mężczyzna odpoczywający, dyskutujący, którego świat zamyka się w błogim lenistwie dnia. Mylny to obraz i jakże niesprawiedliwy, wynikający z braku wiedzy, a przede wszystkim ignorancji. „Postaram opowiem wam...” dlaczego tak jest, jaki jest powód tego stanu rzeczy, dając opisanie świata mężczyzny i świata kobiety, sfery ich działalności, sfery odpowiedzialności i tych miejsc, które są im wspólne.

Codziennosc dnia, jego monotony rytm, wyznaczają spokojną drogę poznania. Od strefy Sahelu z Bandiagarą i światem Dogonów do granic lądu i oceanu Zatoki Gwinejskiej, toczyć się będzie opowieść o czynnościach dnia codziennego, o obowiązkach siedmiolatka i spokojnym śnie jego siostry, o dźwięku stępy miłym dla ucha i plusku wody oczyszczającej, o niciach tkających banderolę codzienności i spokojnym oczekiwaniu na dalszą podróż.